

Forn de calç de la Cometa

Olesa de Bonesvalls

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Carretera BV 2411.08795 OLESA DE BONESVALLS
Emplaçament Fondo de la Cometa, a la dreta carretera Olesa-Avinyonet.

Coordenades:

Latitud: 41.3523
Longitud: 1.82454
UTM Est (X): 401669
UTM Nord (Y): 4578533

Classificació

Número de fitxa 08146-80
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Es trona en ruïnes.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 009A00013
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dj., 01/10/2020 - 02:00

Descripció

Es troba al fondo de la Cometa, a la dreta de la carretera d'Olesa a Avinyonet, després de can Malet. Es troba bastant enderrocat, tot i que encara conserva les parets de l'entorn de la cambra de cocció formant un cercle fet amb pedres grosses sense forma. Té una única porta en forma d'arc de mig punt estreta.

Observacions:

Fotografia de Santi Estrada.

Història

És un dels forns més antics del terme, cosa que es veu en el tipus de construcció. Probablement s'utilitzés entre 1920 i 1930. La indústria mineral ha estat i encara és un sector molt dinàmic a l'economia olesana, ocasionada pel terreny calcari que ha provocat que des d'antic es produís calç. Al segle XVI s'esmenten el forn de calç de n'Aragó, el d'en Figueres, el del Pèlag, aquest últim encara existia el 1783. La calç s'utilitza molt al poble en aquesta època, possiblement com a preventiu sanitari contra les epidèmies i altres malalties contagioses; així com en la construcció i també es venia per fer carbur de calç per a enllumenat. La cuita de calç feta tradicionalment amb el següent procés: s'envoltava la vorera del cul de l'olla amb pedres calcàries no fogueres, es feia una paret de 50cm de gruix que a mida que pujava s'estrenyia el cèrcol fins formar una volta parabòlica que tanca a uns 3,5 o 4 m d'alçada. Al mateix temps s'omplia l'olla amb feixos de llenya i al final es carregava la volta amb pedres més petites i s'acabava d'omplir el forn amb reble formant un caramull d'un metre d'alçada al centre i que es cobria amb un capell d'enfangada de calç espessa. S'encenia el foc i es deixava encès els dos primer dies amb una faixa destapada que es tapava a poc a poc. Es sabia que el forn era cuit quan sortia flama blanca i les pedres es posaven vermelles. La cuita durava uns onze dies, i es cremaven entre 30-40 kg de llenya.

Bibliografia

ESTRADA, D.; ESTRADA, S.; FARRÉ, P.; MITJANS, M.; ROS, D.; ROS, N.; ROS, R.; SOLER, J. (2005). Petjades Històriques. Recull de construccions rurals en pedra seca i altres curiositats naturals al terme d'Olesa de Bonesvalls. Grup de Recerca Olesa Rural. Edicions Andana, Vilafranca del Penedès.

LLORAC I SANTÍIS, Salvador (1993). Olesa de Bonesvalls. Un paisatge, un passat i un present. Ajuntament d'Olesa de Bonesvalls Ajuntament .

